

underordnede Folks Overtrøedelse af denne Lov. Det er den Forandring, der er foretaget med Hensyn til Ansvarligheds-spørgsmaalet. Dernæst er der foretaget en Forandring med Hensyn til Ordningen af Tilshyret. Man er der gaaet ind paa den Ordning af Tilshyret, som var foreslaaet af Regjeringen, og som ogsaa dette Thing gif ind paa, nemlig at man skulde samle det tekniske Tilshyn, der nu udøves med Værksteder med dette Tilshyn med Maskiner, saaledes at de nuværende Arbejdsinspektører gif over til at blive Maskininpektører og fik under sig det forordnede Antal Assistentter, og det saaledes ordnede Tilshyn skulde træde i Stedet for det nuværende Tilshyn med Dampmaskiner paa Landjorden. Det vil vistnok fra alle Sider erkjendes, at det bliver en langt bedre Ordning af Tilshyret end den nuværende Ordning, og forsaavidt kan det betragtes som heldigt, at man ogsaa i det andet Thing ligesom i dette Thing har været villig til at gaa ind herpaa. For de mindre Maskiners Bedkommende, altsaa navnlig for de Maskiners Bedkommende, som ikke drives ved Damp eller lignende Kræfter, hvorunder altsaa falder de fleste Landbrugsmaskiner, har man foretaget en Forandring i det andet Thing, idet Tilshyret oprindelig var paatænkt henlagt under Politiet. Det vilde nemlig ikke være praktisk muligt at henlægge Tilshyret under Maskininpektørerne eller Arbejdsinspektørerne eller deres Assistentter, altsaa under det egentlig organiserede tekniske Tilshyn, thi det vilde ikke være til at overkomme for dem. Med disse mindre Maskiner maatte der altsaa etableres et Lokaltilshyn, og det var oprindelig af Regjeringen paatænkt at henlægge dette under Politiet, hvilket altsaa vil sige, at dette Tilshyn i Almindelighed maatte udøves af en Politibetjent eller vel paa de fleste Steder paa Landet af Sognefogden. Det har man i det andet Thing forandret derhen, at Tilshyret ikke skulde tilfalde Politiet, men en af Kommuneraadet i enhver Kommune valgt Mand, og derved har man jo navnlig havt det for Øie, at det ikke altid — og vel ikke ofte — vil være Tilfældet, at Politibetjenten eller Sognefogden egentlig forstaa sig mere paa de Maskiner end ethvert andet Menneffe, hvorimod det dog, naar der skulde udvælges en særlig Person, i alt Fald var muligt at faae en Mand, der forstod sig lidt paa det. Naturligvis maa man ikke i den Henseende gjøre sig nogen Illusion, omend man ordner det paa den Maade, der er foreslaaet i Forslaget, thi man kan jo ikke vente, at der

i alle Smaakommuner i Landet skulde findes virkelig maskintyndige Folk. Men man vil dog i alle Tilfælde kunne faae den Mand, som man anser for bedst stiftet dertil, og denne Ordning af Tilshyret har jeg heller ikke troet, at der var nogen Betænelighed ved at gaa med til. Jeg tror ikke, at Garantien er meget stor, men det vil den heller ikke blive, naar det bliver Sognefogden, der skulde gjøre det, saa fra den Side betragtet, har jeg heller ikke troet, at der var nogen særlig Grund til at modsætte sig dette. — Dernæst er der foregaaet en Forandring i Lovforslaget, som jeg for mit Bedkommende ikke anser for ønskelig, nemlig den, at der i den Regel, der oprindelig var indsat i Lovforslaget med Hensyn til Børns Anvendelse ved Maskiner, er foregaaet en Forandring. I Lovforslaget var det oprindelig foreslaaet, at Børn under 10 Aar aldeles ikke maatte anvendes ved Maskiner, altsaa heller ikke ved Landbrugsmaskiner. Men det har mødt en meget stor Modstand i det andet Thing, og efter forskellige Forhandlinger er der kommet en Slags Kompromis i Stand mellem de forskellige Meninger paa dette Punkt, som gaar ud paa, at Børn ikke maa bruges til Arbejde ved Landbrugsmaskiner, undtagen naar de ere under umiddelbart Tilshyn af deres Forældre. Ved 2den Behandling blev det vedtaget, at de maatte bruges, naar de vare under Tilshyn af Forældre eller Foresatte, men det er fra mange Sider og deriblandt ogsaa af mig blevet gjort gjældende, at det var en altsfor ubestemt Regel, da Udtrykket „Foresatte“ var altsfor vagt, idet derind under kom ikke alene Husbonden selv, men ogsaa enhver Karl eller enhver anden Person, der var noget ældre end Barnet selv, og som var den Æneste, der var til Stede. Men da der saaledes ved 2den Behandling viste sig at være en meget stor Meningsforskjel paa dette Punkt, eredes man om at udelade „Foresatte“, og Reglen blev altsaa, at det var kun, forsaavidt Børnene arbejdede under deres egne Forældres umiddelbare Tilshyn, at de maatte bruges ved disse Maskiner. Der blev imidlertid tilføjet en Bestemmelse om, at det dog skulde være tilladt at benytte dem til at tjøre i en Hestegang. Det er nemlig et Arbejde, hvortil allerede nu Børn bruges i betydeligt Omfang paa Landet, og et Arbejde, der jo ikke er farligere for Børn end saa meget andet, der falder for, f. Ex. at tjøre en Vogn eller ride en Hest paa Landeveien, eller maaste svare endog saa mindre farligt, og saaledes har altsaa denne Paragraf nu gennem Forhandlingen faaet en Stikelse,